

РЕШЕНИЕ

№ 1179

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Дтелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11859** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), предявен от Ю. И. Л. против Столична община. Ищецът претендира обезщетение на имуществени вреди в размер на 300 лв., сочени за претърпени от отменено наказателно постановление.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва иска като неоснователен. Прокурорът намира, че исковата претенция е доказана и основателна и счита, че следва да бъде уважена.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира, че искът е допустим, а разгледан по същество – основателен.

Съгласно констатация, направена в открито съдебно заседание на 17.02.2021г., н.а.х.д. № 3321/2018 година на Софийски районен съд (СРС), НО, 98 състав е било образувано по жалба на Ю. И. Л. срещу наказателно постановление (НП) № СО-1-Ю-17-25КС-113, издадено на 11.01.2018г. от заместник-кмет на Столична община. По делото е представен Договор за правна защита и съдействие, в който е отбелязана платена сума 300 (триста) лева, който договор е между адв. М. Ц. З. и ищеца. Ищецът Ю. И. Л. е представляван от адв. З. пред СРС в открити съдебни заседания. Обжалваното НП е отменено с решението по същото дело, постановено на

27.12.2019г. Видно от отбелязването в представения в настоящето производство препис, това решение на СРС е влязло в сила на 25.03.2020г. Установява се от съдържанието на решението и, че разглеждането на делото, съответно – устните състезания по него, е приключило в публично заседание на 29.10.2019г.

В производства от вида на настоящето ищецът носи доказателствената тежест да установи съществуването на обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, като следва да установи: 1) съществуването на твърдените вреди, 2) наличието на незаконосъобразни актове, действия и бездействия на служители на ответника при изпълнение на административна дейност; 3) наличието на пряка причинно-следствена връзка между първите две.

Съгласно чл.63, ал.3 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) в настоящата му редакция, в съдебните производства по ал. 1, сред които са и тези по жалби срещу НП, страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата е в сила от 03.12.2019г. и е нова, създадена с § 9 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) към Закона за изменение и допълнение на ЗОДОВ, обнародван в Държавен вестник бр.94/29.11.2019г. В случая ищецът е могъл да заяви искането си за разноски най-късно в публичното заседание, проведено от районния съд на 29.10.2019г., която дата е по-ранна от датата на влизане в сила на горепосоченото изменение на ЗАНН. Ето защо, приложение следва да намери Тълкувателно решение (ТР) № 1/15.03.2017 г. по т. д. № 2/2016 г. на Върховния административен съд, с което е прието, че при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.

Съгласно т.1 от ТР № 6/06.11.2013 г по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на Върховния касационен съд, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая е приложима втората хипотеза – заплащането на хонорар в размер 300 лв. е отбелязано в договора за правна защита и съдействие, това отбелязване има характера на разписка и доказва плащането.

По изложените съображения, искът за обезщетяване на имуществена вреда в размер на 300 лв. платен хонорар за адвокат, е основателен и доказан. С оглед изхода на спора и съобразно чл.10, ал.3 ЗОДОВ, ответникът следва да възстанови на ищеца разноски общо в размер на 310 лв., от които 300 лв. –възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие, и 10 лв. – държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, Столична община да заплати на Ю. И. Л., с ЕГН [ЕГН], сумата 300 (триста) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени в резултат на наказателно постановление № № СО-1-Ю-17-25КС-113/11.01.2018г.,

издадено от заместник - кмет на Столична община, отменено с решение от 27.12.2019г. година по НАХД № 3321/2018 година на Софийски районен съд, НО, 98 състав, влязло в сила на 25.03.2020г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ю. И. Л., с ЕГН [ЕГН], сумата 310 (триста и десет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14 – дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: